

[Axel Kristensen.]

siges helt tåbelige ting her. Det ærede medlem hr. Tholstrup talte om det, der er gået forud, og at man dengang ikke ville skaffe brændsel. Ved det ærede medlem da ikke, at man i 1947 importerede alt det, man overhovedet kunne, og at der ikke var mulighed for at få mere? (*Tholstrup*: 1948!). Jeg taler først om 1947.... (*Tholstrup*: Jeg talte om forskellen!).... ja det ærede medlem talte om hele den periode, i hvilken det ærede medlems parti „i årevis“ rejste denne sag. Men jeg kan sige, at da vi havde regeringen, importerede vi alt det brændsel, vi overhovedet kunne.... (*Tholstrup*: Nej!).... Jo, vi gjorde, jeg er i stand til at dokumentere, at vi importerede alt det, vi overhovedet havde mulighed for at købe, og vi måtte købe dette kul i Amerika i dyre domme, da vi ikke kunne få det fra Polen og Ruhr-distrikterne. Der var ikke større kulimport at få, og vi var derfor nødt til at bruge brunkul og tørv. Ved det ærede medlem ikke — der skal dog være en lille smule redelighed i politisk agitation —, at vi i det første kvartal af 1948 ingen dollars havde og derfor ikke kunne købe i Amerika? Det kan ikke nytte at gå ud i befolkningen og føre en agitation på fuldkommen tåbeligt grundlag, der ikke har noget med virkeligheden at gøre. Der vil fra vort partis side blive gjort alt, hvad der overhovedet er muligt, for at få sat denne brændselsimport op, og vi vil øve alt det pres, vi formår, på ministeren. Men det er helt urimeligt, at man fra retsforbundets side skal kunne føre denne agitation, for den er ikke redelig.

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke slider for meget på begrebet tåbelig.

Det ærede medlem hr. Boeck-Hansen har ordet for en kort bemærkning.

Boeck-Hansen: Jeg skal love formanden, at jeg skal ikke sige noget tåbeligt. Jeg vil blot oplyse overfor det ærede medlem hr. Axel Kristensen, at vi i efteråret 1947 kunne have indført 100 000 t brændselsolie. Det var tilbudt os, men vi kunne ikke få regeringens tilladelse dertil, og det var en af årsagerne til, at industrien gik i stå på et så tidligt tidspunkt af vinteren, som den gjorde. Det er tydeligt nok, der er ingen vej udenom.

Formanden: Det ærede medlem hr. Axel Kristensen har ordet for en kort bemærkning.

Axel Kristensen: Jeg kan ikke vide, hvad der skulle være tilbudt den nuværende

regering, men jeg kan med fuldkommen sikkerhed sige, at vi importerede al den brændselsolie, det overhovedet var muligt at købe, og det var i alt fald indtil et stykke ind i november.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om levnedsmidler m. m.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3809; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2462).

Lovforslaget sattes til forhandling.

M. Larsen: Det lovforslag, der her foreligger til behandling, er jo en gammel kending. I 1941—42 blev lovforslaget fremsat, men nåede ikke at blive færdigbehandlet. Det fremsattes påny i samlingen 1942—43 og ville sikkert være blevet gennemført, hvis ikke 29. august 1943 havde slået bom for al yderligere lovgivning, indtil kapitulationen kom.

Må jeg straks udtale min tilfredshed med, at den højtærede indenrigsminister nu har fremsat lovforslaget; jeg håber, det må blive gennemført. Vi kan ikke hævde, at vor lovgivning på dette område er særlig moderne mere. Den foreliggende lov skal ophæve bestemmelser, som stammer helt fra 1814, 1905 og 1910. Lovgivningen vedrørende levnedsmidler viser gennem tiderne en vis træghed.

Det første lovforslag om en levnedsmiddellovgivning fremsattes i 1879; men gennemførtes først i 1891. I 1921—22 fremsattes et lovforslag, hvilende på en kommissionsbetænkning, men det blev aldrig nogen- sinde gennemført. I 1941—42 og 1942—43 fremsattes — som allerede nævnt — atter forslag, men heller ikke disse blev gennemført. Nu skulle det gerne blive til alvor.

Vi er her i landet — med undtagelse af enkelte amter — nu nået så vidt, at landbruget har rensat sine besætninger for kvægtuberkulose, så at landet er rensat ud, næsten indtil 100 pct. Det har kostet meget betydelige ofre, men det er gjort.

I lovforslaget om kødkontrol foreslås det at forbyde al handel med 2. kl. kød. Det må herefter blive lovgivningsmagtens opgave at drage omsorg for, at det bliver fine kvaliteter, der fremstilles og udbydes til landets borgere, fra producent til forbruger, og at dette går på en så betryggende måde som muligt, både renlighedsmæssigt og